

צה"ל עורך מיתקפה דתית על חייליו בפקודם של ראשי גושי-אמונים

גוש-אמונים

נובש את צה"ל

אחת הטירונות שעברה את החווייה הזו סיפרה: "הייתי אצל מישפחה עם ארבעה ילדים, שכולם התגוררו בשלושה חדרים. ישנתי עם שלושת הבנות באותו חדר. האוכל היה יותר גרוע מאשר בצבא. לעשן לא יכולתי. לא היה לי על מה לדבר איתו, ונראה שהם לא כל כך רצו לדבר איתי. אני לא יודעת אם המישפחות האלה נוקבלות מצה"ל תשלום בשביל לארח או תגו, אחרת אני לא מבינה מדוע הם רצו

ולהיות יועצו המיוחד לענייני העמקת היהדות בצה"ל, פריד סירב להתגייס לשרות קבע, המדים והחוקה הצבאית היו מפרעים לו בהתנהלויות וביתר פעולות גושי-אמונים. תחת זאת עשה טובה לצה"ל והסכים לקבל על עצמו את תפקיד עוזר-קצין-חינוך-ראשי, כאזרח-עובד-צה"ל. פריד הוא אדם פעיל ביותר, ביחד עם צבי סלונים, אחד מראשי גושי-אמונים, ועם מדריכים בכירים של תנועת בני-עקרי

היועץ אחד מראשי גושי-אמונים, יוחנן פריד, אשר טרם להתגייס לצבא-קבע, מונה לתפקיד יועץ קצין-חינוך-ראשי לנושאי העמקת היהדות.

ה יולי קורס-הקצינים נדמה. הפרי-צופים שניצבו לפניו היו מוכרים להם, ולא מנסיבות נעימות ביותר. בהאחר-זות הצבאית תקוע, בדרך מבית-לחם לחבי-רון, הם כונסו לסידרת-חינוך, חלק בלתי-נפרד ממערכת הלימודים של הקורס. לפני שהגיעו למקום, היה ברור לכל אחד מחניכי הקורס, כי סידרת-החינוך תתמקד בנושא היסטורי, כך אמרו להם מפקדיהם. אולם כאשר הם הגיעו לתקוע, נדמה היה להם כי נושא סידרת-החינוך לא יהיה אלא בנושא מילחמות-אחים.

המפקד קצין חינוך ראשי, תת-אלוף אברהם ("אבי") רג, אשר דרכו מקיים הרמטכ"ל את מדיניות הכפייה-הדתית-במדים שלו

כאשר החל הקרב בין החיילים לבין המפונים, התברר להניכי קורס-הקצינים כי הלוחמים הנוקשים ביותר, חסרי-הי פשרות והמכאיבים ביותר, היו דווקא אר-תם חובשי-כליפות, חברי גושי-אמונים. פרשת נאות-סיני הסתיימה אז בני-טוב. החיילים יחד עם המתיישבים ניצבו במיש-דר מאולתר ושרו יחדיו, בהתרגשות רבה, את ההימנון הלאומי. אולם לסוג אחד של "אויבים" לשעבר לא יכלו הניכי קורס-הקצינים לסלות, לחברי גושי-אמונים. אמר אז אחד מהם: "להם בכלל לא היה מה לעשות כאן. התבררה מנאות-סיני הגנו על הבית שלהם, ואת זה הבנו גם כשהיו מכות. אבל אלה מגושי-אמונים סתם באו לסכסך. החבריה מנאות-סיני בלמו אותנו, אבל לא ניסו להרביץ לנו כדי שניפצע וכדי שזה יכאב. אלה מגושי-אמונים נהגו בנו כאויב ממש."

מכות כדי להכאיב

א ותם הניכורים ערכו לפני כחודשיים. הפסקה במהלכו הרגיל של הקורס, הם נשלחו עליידי צה"ל לגנהירק של נאות-סיני, כדי לפנות את חברי נאות-סיני, שעות ספורות לפני ששטח גנהירק הוחזר למצריים. כאשר הגיעו החיילים לגנהירק הם גיר-לו שם, להפתעתם, לא רק את חברי נאות-סיני וחברי ישובים אחרים של חבל-ימית, אלא גם כמה עשרות חובשי-כליפות, שהיו דהו בפניהם כחברי גושי-אמונים, שבאו לעזור למאבק חברי נאות-סיני.

כך זה התחיל צוערי קורס-הקצינים יחד עם מתיישבי נאות-סיני עומ' דים דופ ושרים את התיקווה אחרי שהושג ההסכם שמנע את המשך הלחימה בגנהירק. כעבור שבועות אחדים נדהמו הצוערים לגלות כי הם נשלחו להיפגש עם אנשי הגוש, שחבטו בהם בגנהירק, הפעם בסידרת-חינוך מיוחדת.

אותי שם. "כל העניין היה מבייש. אפילו לא ניסו ללמד אותי תפילה או להסביר לי את התפילות שלהם. למחרת בבוקר חשבתי שיקחו אותי לבית-הכנסת. כל דבר היה יותר טוב מאשר להישאר באווירת הדיכאון והזרות שהיו בבית הזה, אבל אף אחד לא הציע לי, ואני עם האשה והילדות נשארנו בבית." לא רק הניכי קורס-הקצינים, הטי-רוניות ושאר הסובלים מהמהפך הדתי העובר עתה על צה"ל אינם מרוצים מן כפייה-הדתית-במדים זו. גם הרב הראשי לצה"ל, האלוף מרדכי נבון, אינו מרוצה מכן שהרמטכ"ל, דרך קצין חינוך ראשי, פלשו לתחומם, בשיחות שהיו לנבון עם מקורביו הוא התלונן על כך שהפעילות של גושי-אמונים אינה דתית טהורה אלא לאור-מנית, וכי תפקידו של הרב הראשי לצה"ל מתרוקן מכל תוכן.

בא, השתלט על המידרשה-לחינוך של צה"ל, בית גולדמינג, ליד נתניה. במקום נערכים בימים אלה קורסים מזורנים להעי-מקת היהדות, שבהם משתתפים קציני-צבא ואנשי-מילואים. כל מחזור שיוצא מבית גולדמינג הוא חיל חלוץ במיתקפה להעי-מקת היהדות בקרב חיילי צה"ל. אך קצין-חינוך-ראשי, המקבל הוראות ישירות מהרמטכ"ל, רבי-אלוף רפאל ("רפול") איתן, בנושאים אלה, לא מסתפק בחינוך חיילי צה"ל ותוקף גם את ערכי-היהדות המדולדלים של החיילות.

לא לימדו תפילה ה טירונות של צה"ל, שזה עתה הת-נתקו מהבית, שמחות לכל שבת חופי-שית כדי לנסוע הביתה, לספר חוויות להור-רים, לאכול את המאכלים של אמא במקום את האוכל הצבאי, ולפגוש את החבר או הידידה. לטירונות של היום יש שבת חופי-שית אחת פחות מלטרונות של לפני שנה. כל מחזור של טירונות יוצא פעם אחת, ביום שישי, לירושלים. שם מתפורזות הטי-רוניות לבתי מישפחות-דתיות-אדוקות, לנות אצלן ומבלות איתן את השבת. במור-צאיה-שבת אוסף אותן רכב צבאי ומחזיר אותן לבסיס, חזרה לאימונים ולהרצאות, עד לחופשת-השבת הבאה.

לא לימדו תפילה ה טירונות של צה"ל, שזה עתה הת-נתקו מהבית, שמחות לכל שבת חופי-שית כדי לנסוע הביתה, לספר חוויות להור-רים, לאכול את המאכלים של אמא במקום את האוכל הצבאי, ולפגוש את החבר או הידידה. לטירונות של היום יש שבת חופי-שית אחת פחות מלטרונות של לפני שנה. כל מחזור של טירונות יוצא פעם אחת, ביום שישי, לירושלים. שם מתפורזות הטי-רוניות לבתי מישפחות-דתיות-אדוקות, לנות אצלן ומבלות איתן את השבת. במור-צאיה-שבת אוסף אותן רכב צבאי ומחזיר אותן לבסיס, חזרה לאימונים ולהרצאות, עד לחופשת-השבת הבאה.

צבא ודת מושל סיני אלוף-מישנה משה דאהן ואחד מראשי גושי-אמונים ליד בית-הכנסת המאולתר של הגוש, שהוקם בגנהירק.